

Viikon Tooran luku Va-jeira kertoo Aabrahamin elämästä. Luku alkaa siitä, että Aabrahamille tulee kolme vierasta. Aabraham istui telttansa edessä ja oli hyvin aurinkoinen ja lämmin päivä. Hän näki, että hänen eteensä ilmestyi kolme henkilöä. Monien mukaan Toora puhuu kolmesta ihmisestä, tai toisissa tulkinnossa kolmesta enkelistä. Juutalainen tulkinta puhuu siitä, että joskus enkelit ilmestyvät ihmisille ihmisten muodossa. Erikoisia enkeleitä. Todennäköisesti Aabraham tunnisti tulijat enkeleiksi.

Aabraham pyysi Saaraa valmistamaan vieraille leipää parhaista jauhoista. Ihmetyttää, miksi Aabraham pyysi Saaraa valmistamaan niin suuren määrän leipää. Hän pyysi Saaraa valmistamaan leipää kolmesta seaasta; se on juutalainen määrä. Jos me käännämme, mitä kolme seaa tarkoittaa, se on noin 18 kg jauhoja. Se olisi hyvin suuri määrä viidelle, tai kymmenellekin ihmiselle. Ihmetyttää myös, miksi piti teurastaa vasikka kolmelle ihmiselle.

Juutalaiset Tooran tulkitsijat näkivät tässä tilanteessa jotain erikoista. Jos Aabraham tunnisti, että nämä kolme ihmistä olivat enkeleitä, eivät he olisi tarvinneet ruokaa ollenkaan. Ja hän valmisti suuret määrät leipää, jota yleensä käytettiin uhraamista varten. Ja myös vasikkaa ilman vikaa ja virhettä yleensä käytettiin uhraamista varten. Me näemme näistä tapahtumista, että todellisuudessa Aabraham valmisti tämän kaiken uhraamista varten.

Juutalainen traditio selittää, että tämä tapahtuma on tapahtunut Pesachin aikana. Silloin kun enkelit lähtivät Sodomaan ja tulivat Lootin luokse, Loot tarjosi heille matzaa eli happamatonta leipää. Näin Toora puhuu. Juutalaiset viisaat näkivät tässä tilanteessa monia hyvin tärkeitä asioita. Ennen Pesachia Aabrahamille myös ilmoitettiin, että hänelle on syntävä poika. Ja se mitä enkeli puhui Aabrahamille pojan syntymisestä, tarkoittaa että nimenomaan vuoden päästä Aabraham saa luvattun pojan. Ja monen vuoden kuluttua Iisakin isä laittaa poikansa polttouhriksi alttarille nimenomaan Pesachin aikana. Näemme, kuinka koko juutalainen historia keskittyy Pesachin aikaisiin tapahtumiin.

Ensimmäisen 100-luvun lopussa juutalaisilla oli käytössä arameankielinen Tooran käänös. Hyvin harva juutalainen hallitsi heprean kielen. Arameankielinen Targum sisälsi myös Tooran kommentteja.

2. Mooseksenkirjan. 12. luvusta me näemme Tooran sanasta, että Pesachin yö toistuu neljä kertaa. Targum tulkitsee, että ensimmäinen yö ilmestyi silloin, kun Jumala loi maailman; se oli ensimmäinen Pesachin aikainen yö. Toinen kerta oli silloin, kun Iisak laitettiin alttarille. Kolmas yö oli, kun kansa yötä myöten lähti Egyptistä. Neljäs Pesachin yö tapahtuu silloin, kun Messias avautuu kansalle. Juutalainen traditio haluaa nimenomaan yhdistää nämä kaikki tapahtumat.

Abraham laittoi Iisakin alttarille. Juutalainen Midrach selittää, että kuitenkin Iisak vuoti jonkin verran verta. Ja kansan Egyptistä lähdön selitys oli siinä, että Jumala näki lampaiden veren, joka oli sivelty ovenpieliin. Jumala näki nimenomaan Iisakin alttarille vuotaneen veren. Juutalainen traditio selittää, että Iisakin verenvuoto alttarilla on esikuva tulevasta Messiaan veriuhrista.

Kun Aabraham nosti veitsen Iisakin yllä, silloin enkeli ilmestyi ja puhui Aabrahamille. Aabraham nosti silmänsä ja näki karitsan puskan keskellä. Juutalainen traditio selittää, että tämä on lammas, joka aina juoksee ja jää puskiin kiinni.

Jumala, Korkea Jumala puhuu Aabrahamille - ja voimme selittää niinkin, että Aabraham tämän nähdessään selitti itselleen, että juutalainen kansa koko historiansa aikana joutuisi aina eksytykseen; joutuisi olemaan toisten kansojen orjuudessa. Ja muitten kansojen kuninkaat hallitsevat juutalaista kansaa.

Mutta ennen maailman luomista Jumala oli valmistanut karitsan. Maailman lopussa tämä karitsa uhrataan kaikkien kansojen edestä. Ja kansa vapautuu kaikesta orjuudesta.

Juutalaiset Tooran tulkitsijat sanovat, että siinä ilmestyksessä, jonka Aabraham näki, hän näki miten hänen oma kansansa saa vapauden. Jeshua opettaa meille, että Aabraham oli nähnyt tämän ilmestyksen ja iloitsi siitä. (Joh. 8: 56.) Silloin kun Aabraham laittoi poikansa Iisakin alttarille, tapahtuu suuria asioita. Mielenkiintoista on, mitä enkeli puhui Aabrahamin kanssa, kun hän uhrasi lammasta. Enkeli sanoi hänelle: ” Nyt minä tiedän, että sinä pelkää Jumalaa, kun et säästänyt minulta poikaasi. ” Kenen nimellä enkeli puhui Aabrahamille? Ei enkeli sanonut, että sinä pelkää minua, vaan enkeli sanoi: ” Minä näen, että sinä pelkää Jumalaa. ” Toisaalta enkeli sanoi: ” Sinä et säästänyt esikoistasikaan minun tähteni. ” Midrash selittää, että tässä tilanteessa itse Messias puhui Aabrahamin kanssa.

Messias on Jumalan taivaallinen suunnitelma. Se suunnitelma, miten Jumala rakentaa tämän maailman. Sen tähden Aabraham, joka pelkäsi Jumalaa, ei säästänyt edes omaa poikaansa tämän Jumalan suunnitelman tähden. Sen tähden hän ei säästänyt omaa poikaansa, että Messias avautuisi koko maailmalle. Juutalaisen tradition mukaan itse Messias enkelin muodossa puhui tästä aiheesta Aabrahamin kanssa. Tämä oli nimenomaan Aabrahamin viimeinen koetus Jumalalta. Ensimmäiset sanat, mitkä Jumala tuli puhumaan Aabrahamille, alkoivat sanalla ” leh leha”. Se tarkoittaa: mene, lähde tekemään jotakin. Se oli ensimmäinen tehtävä, jonka Jumala antoi Aabrahamille: lähetyskäsky.

Ja saman lähetyksäkäskyn me näemme 1. Mooseksenkirjassa luvussa 22: 2: ” Ota poikasi ja mene –” leh leha. ”

Me näemme: sen paikan missä ensimmäisen kerran käytetään ilmausta ” leh leha” ja tämän toisen paikan välillä on suuri ero. Ensimmäisellä kerralla Jumala lähetti Aabrahamin Luvattuun maahan ja siihen kuuluivat lupaukset ja siunaukset. Mutta toisella kerralla, kun me näemme Toorassa sanan ” leh leha”, Jumala pyysi Aabrahamia antamaan kaikkein tärkeimmän: oman poikansa. Ensimmäinen leh leha on ainoastaan valmistelua toista leh lechaa varten.

Ihminen lähtee seuraamaan Jumalaa ja odottaa, että Jumala kannustaa ja antaa siunauksia ja lupauksia. Me voimme verrata näitä ensimmäisiä askelia uskoon tuloon. Mutta tälle uskolle pitää olla hedelmää. Pitää olla tekoja. Mutta ennen kuin me teemme hedelmää, meillä pitää olla valmiudet luovuttaa tai antaa jotakin tärkeää Jumalalle. Niin kuin Aabraham antoi ainokaisen poikansa.

Uusi testamentti puhuu siitä, että kaikki uskovaiset ovat Aabrahamin jälkeläisiä. Mitä tarkoittaa olla Aabrahamin lapsi? Me muistamme, miten Iisak kysyi Aabrahamilta: ” Isä, missä on uhrilamma? ” Aabraham vastasi pojalle: ” Jumala valmistaa sen”. Sitten he molemmat lähtivät eteenpäin. Me näemme tästä, että Iisak ymmärsi, mihin hän menee. Siitä huolimatta hän lähti nöyrästi eteenpäin.

Midrash kuvailee mielenkiintoisella tavalla ja selittää, että Iisakin lähtö alttarille kuvaa nöyrää ihmistä, joka lähtee ristiinnaulitsemiseen ja kantaa omaa ristiä. Mitä siis tarkoittaa olla Aabrahamin lapsi? Se tarkoittaa sitä, että pitää olla nöyrä sydämeltään, valmis tulemaan itse uhriksi.

Enkeli puhui Aabrahamille nimenomaan tästäkin, mitä se tarkoittaa, että sinä pelkää Jumalaa. Se nimenomaan puhuu uskosta, josta Jeshua puhuu ja jossa Hän itse eli. Jumala antoi oman Poikansa maailmalle uhriksi. Jeshua nöyränä Poikana otti oman tehtävänsä vastaan ja astui vapaaehtoisesti ristille. Se on nimenomaan Aabrahamin jälkeläisen merkki. Se on nimenomaan se usko, mihin meidät on kutsuttu.

Jeshua puhuu: ” Se, joka ei ota ristiään ja seuraa minua, ei ole minulle kelvollinen. ” (Luuk. 14: 27.)

Se on sama uskon taso, jonka Aabraham saavutti omassa elämässään. Tämän uskon tähden Aabrahamille annettiin lupaus nähdä pelastus. Ja tämä sama usko meidän jokaisen pitää saavuttaa omassa elämässämme. Jos haluamme tutkia itseämme, olemmeko uskossa, ja onko se samalla tasolla kuin Aabrahamilla oli, silloin meidän on ymmärrettävä, että uskon koetus voi olla sama kuin Aabrahamille: laita alttari ja ole valmis uhraukseen - että itse laitat itsesi alttarille polttouhriksi. Tämä on meidän uskomme päämäärä.